

ת"ד 1129/08 - מ.י. לשכת תביעות גליל - משטרת ישראל נגד יצחק דדון

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 1129-08 מ.י. לשכת תביעות גליל - משטרת ישראל נ' דדון

לפני כבוד השופט אסתר טפטה-גרדי
מאשימה מ.י. לשכת תביעות גליל - משטרת ישראל
באמצעות עו"ד חנא ארשד
נגד
נאשם יצחק דדון
באמצעות עו"ד מעיין צפריר

החלטה

1. מונחת לפני בקשה לביטול פסק הדין וחזרה מהודאה של הנאשם.

2. אקדים ואומר שהבקשה לביטול פסק הדין וחזרתו של הנאשם מהודאתו נדחת. עם זאת, בנסיבות העניין, סבורה אני שיש לבטל את עונש הפסילה לצמיתות שנגזר על הנאשם, ביום 21.7.10.

השתלשלות העניינים

3. בתיק זה הורשע הנאשם, על בסיס הודאתו, בעבירות של **נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברשלנות, גרימת נזק, סטיה מנתיב נסיעה, אי השארת פרטים, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה.**

4. במסגרת הסדר טיעון, אליו הגיעו הצדדים, נדון הנאשם, על ידי כב' השופט א' קאופמן, ביום 21.7.10, ל-6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, פסילה לצמיתות והתחייבות בסך 10,000 ₪.

5. בקשה להארכת מועד להגשת ערעור (עפ"ת 60678-03-16), שהגיש הנאשם, ביום 28.3.16, נדחתה. בהחלטה צוין שפסק הדין נתן תוקף להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, המבקש היה מיוצג על ידי עורך דין, נכח בדיון ונתן הסכמתו להסדר. צוין שטענתו היחידה היא שעורך דינו התרשל, במתן ההסכמה לעסקת הטיעון, ובהסבר שנתן לו, טענה שכלל לא נתמכה בתצהיר עו"ד, ואולם ממילא לא הובא כל נימוק הנוגע לסיבה באיחור בהגשת הערעור. צוין שגם לו אכן טעה המבקש או הוטעה על ידי בא כוחו, הרי שאין מדובר בטעות שלא הייתה בשליטתו, וכאשר עסקינן בטעות שמקורה ברשלנות או בשיקול דעת מצד המבקש או בא כוחו, הנטייה תהא להעדיף את אינטרס סופיות הדיון והוודאות המשפטית, בפרט כשמדובר בפסק דין שניתן לפני כ- 6 שנים. עם זאת, נוכח התוצאה הקשה של שלילת רישיון הנהיגה לצמיתות, לנאשם צעיר כל כך, בשים לב למהות העבירות בהן הודה והורשע, צוין שהמבקש רשאי לשקול

נקיטת צעדים אחרים מתאימים, כגון, פניה לבית המשפט שנתן את גזר הדין ואישר את ההסדר, או פניה לנשיא בבקשת חנינה.

6. המבקש פנה בבקשת חנינה לנשיא שנדחתה, ביום 8.3.17, בנימוק שמדובר בעבירות חמורות, לחובת המבקש עבר פלילי מכביד, והאינטרס הציבורי במאבק בקטל בדרכים מחייב להטיל בגין ענישה מחמירה.

7. הנאשם עותר כעת לחזרה מהודאה ולביטול פסק הדין שניתן נגדו. לשיטת באת כוחו, אין הלימה בין חומרת העבירות לעונש הכבד שהוטל עליו, פסילה לצמיתות. שנית, בעת מתן פסק הדין לנאשם לא היה ייצוג הולם, חומרת העונש לא הוסברה לו כראוי, ובית המשפט לא הזהירו כראוי.

הנאשם העיד לפני שבעת מתן גזר הדין היה בן 22, לא הבין את ההשלכות של ההסדר עליו חתם, ועמד על חומרתו רק לאחר שגילה שאינו יכול לחדש את רישיונו עקב חוב בהוצל"פ. עוד ציין שהוא נשוי, אב ל-3 ילדים, וששלילת הרישיון מונעת ממנו אפשרות שיקום, מכבידה עליו במציאת עבודה ובהתניידות עם משפחתו. הנאשם הציג מסמך נ/1, ממנו עולה, לשיטתו, שהוא כשיר כיום להוצאת רישיון נהיגה.

באת כוחו ציינה שמאז מתן פסק הדין חלפו 7 שנים, הנאשם התבגר, נמנע מכל ביצוע עבירה אחרת ורצונו הכן הוא לשוב לחיים תקינים ולנוע בחופשיות. צוין שעונש של פסילה לצמיתות מוטל בעבירות חמורות ביותר ובמקרים חריגים בלבד. הודגש שהנאשם נתפס נוהג בפסילה יומיים לפני תום מועד הפסילה, זהו אינו המקרה בו בית המשפט מטיל פסילה לצמיתות, ולא בכדי אפשר בית המשפט המחוזי לבית משפט קמא לשוב ולדון בגזר הדין. צוין שגם אם יבוטל רכיב הפסילה לצמיתות, על הנאשם יהיה לעמוד מחדש במבחני משרד הרישוי, נוכח חלוף הזמן.

ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה בצינו שגזר הדין ניתן במסגרת הסדר, והנאשם היה מיוצג. לא מן הנמנע, צוין, שההסדר הוסבר לנאשם, הנאשם הבין את תוכנו ובכל זאת נתן הסכמתו. ההגנה, בנסיבות אלה, לא הצביעה על שינוי נסיבות ומכאן שדין הבקשה להידחות. לשיטת המשיבה, מן הראוי היה להגיש בקשה לעיון חוזר לבית משפט העליון ולא למותב זה, שלא דן בעבר בתיק ואינו מכיר את נסיבותיו. צוין שהמשיבה מתנגדת להגשת מסמך נ/1, שלא הוגש באמצעות עורכו, ולא ברור אילו בדיקות בוצעו לנאשם, האם עבר בדיקה פסיכיאטרית, ומה מקורו של המסמך.

הכרעה

8. ההגנה עותרת לביטול פסק הדין ולחזרתו של הנאשם מהודאה. נוכח החלטת בית המשפט המחוזי, מצאתי לנכון לדון מחדש, ברכיב הפסילה לצמיתות בלבד, שנגזר על הנאשם.

9. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, שמעתי את הנאשם לפני, עיינתי בהליכים שהתנהלו עד כה, ושקלתי את חלוף הזמן, אני סבורה שיש להורות על ביטול הפסילה לצמיתות שהושתה על הנאשם, כפי שאפרט מטה.

10. עיון בפסיקה מעלה שעונש של פסילה לצמיתות הוא עונש המוטל על נאשמים, במקרים חריגים ובעבירות חמורות, שתוצאותיהן קשות. במקרה שלפני הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברשלנות, גרימת נזק, סטייה מנתיב נסיעה, אי השארת פרטים, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה. עבירות שרף הענישה העליון שלהן אינו כולל, לרוב, עונש של פסילה לצמיתות.

11. מהחומר שהונח לפני, ומבקשתו להארכת מועד להגשת הערעור, עולה שבתקופה בה ניתן פסק הדין, הנאשם היה צעיר, בן 22, וסבל מבעיות בריאותיות, נוכח פתיחתם של תיקי הוצל"פ נגדו ומצוקה כלכלית אליה נקלע. באותה תקופה הוטלה עליו מגבלה של חידוש רישיון, וכל פתרון כלכלי לבעיותיו לא היה נראה באופק.

12. מצבו של הנאשם מאז מתן גזר הדין, לפני למעלה מ-8 שנים, ועד היום, השתנה לעין ערוך. כיום, הנאשם, בן 29, נשוי ואב ל-3 ילדים. גם אם הנאשם וסנגורו הביעו הסכמתם בעבר להסדר טיעון, שכלל עונש של פסילה לצמיתות, ברי, שבחלוף הזמן, הנאשם הבין את משמעות העונש עבורו והשלכותיו על משפחתו ועל חייו. כפי שהעיד בבית המשפט, רישיונו נחוץ לו כיום לפרנסתו ולשמירה על שגרת חיים תקינה.

13. עונש של פסילה, גם אם לחודשים מועטים, הוא עונש חמור, השולל את חירותו של האדם, ומקשה על נאשמים להמשיך ולקיים שגרת חיים תקינה, קל וחומר כשמדובר בעונש של פסילה לצמיתות.

אין זה מקרה שעונש של פסילה לצמיתות שמור למקרים הנדירים יותר. עונש זה, כפי שהיטיב לתאר זאת כב' השופט ש' איזקסון, **בבמ (ת"א) 1/02 מדינת ישראל נ' עבדאללה נגניה** (14.2.02), אינו מאפשר לנאשם לראות את האור בקצה המנהרה. דברים אלה יפים ביתר שאת במקרה שלפני, בו הנאשם היה בן 22 בלבד, בראשית חייו הבוגרים, עת הוטלה עליו הפסילה לצמיתות.

בנסיבות אלה, הותרת עונש של פסילה לצמיתות על כנו, אינה מותירה לנאשם אפשרות אמיתית לשקם את חייו.

ביטולה של הפסילה לצמיתות, במקרה שלפני, אינה רק אינטרס של הנאשם אלא גם אינטרס חברתי וציבורי מובהק, שהנאשם ישקם את חייו, ישתלב במסגרת של עבודה מסודרת, והרכב יסייע לו בתהליך זה. שומה על בית המשפט שגזור את דינו של האדם, לבחון לא רק את עברו, אלא גם את עתידו.

בעפ 615/12 אביאל שושן נ' מדינת ישראל (14.2.13), קבע כב' השופט י' דנציגר, שנוכח גילו הצעיר של הנאשם, יש להותיר לו פתח להליך שיקומי, שרישיון נהיגה עשוי לסייע במהלכו, ותקופת הפסילה לצמיתות קוצרה ל-7 שנים, מיום שחרורו ממאסר. בעניין שושן הורשע המערער בבימ"ש המחוזי בשתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, הפקרה לאחר פגיעה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח רכב, ונגזרו עליו 6 שנות מאסר לריצוי בפועל; מאסר מותנה בן 18 חודשים; פסילה לצמיתות מלהחזיק רישיון נהיגה; קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪. בית המשפט ציין את העובדה שלמעורבים לא נגרמו נכויות צמיתות.

14. בהינתן האמור, בהתחשב בעבירות המיוחסות לנאשם, ונוכח גילו הצעיר, וחלוף הזמן מאז מתן גזר הדין, ונשיאת עונש הפסילה עד היום, הגעתי למסקנה שיש להורות על ביטול הפסילה לצמיתות שהושתה על הנאשם בגזר הדין מיום 21.7.10.

נוכח האמור, אני מורה על ביטול הפסילה לצמיתות.

הנאשם יוכל לשוב ולהוציא רישיון נהיגה, ככל שיעמוד בתנאים שקבע משרד הרישוי.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג אדר ב' תשע"ט, 20 מרץ 2019, במעמד
הצדדים.